

Sygn. akt IX Ka 295/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 maja 2021 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie, IX Wydział Karny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: sędzia del. Grzegorz Krysztofiuk

Protokolant: Ewa Falkowska

Prokurator: Marcin Kaleta

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 maja 2021 r.

sprawy **D. C. (C.)**, s. J. i H., ur. (...) w W.

oskarżonego o występki z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy Prawo własności przemysłowej

na skutek apelacji prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Piasecznie

z dnia 23 listopada 2020 r. sygnatura akt II K 431/19

orzeka:

I. utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy;

II. stwierdza, że koszty postępowania odwoławczego ponosi Skarb Państwa;

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IX Ka 295/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Piasecznie z dnia 23 listopada 2020 r. sygn. akt II K 431/19

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
Nie dotyczy		Nie dotyczy	Nie dotyczy	Nie dotyczy	Nie dotyczy
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
Nie dotyczy	Nie dotyczy	Nie dotyczy	Nie dotyczy	Nie dotyczy	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
Nie dotyczy	Nie dotyczy	Nie dotyczy

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu
Nie dotyczy	Nie dotyczy	Nie dotyczy

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>Obraza przepisów postępowania, tj. art. 167 kpk i art. 366 § 1 kpk poprzez zaniechanie wyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności sprawy, poprzez niedopuszczenie kolejnego dowodu z opinii innego biegłego w celu poczynienia pełnych ustaleń wyjaśniających, czy paski którymi handlował oskarżony nosiły znamiona podrobionych – niniejsze doprowadziło do uniewinnienia oskarżonego.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Apelacja prokuratora okazała się całkowicie niezasadna, a podniesiony zarzut należy ocenić jako nie znajdujący uzasadnienia, a tym samym brak było podstaw do jego uwzględnienia.</p> <p>Odnosząc się do zarzutu podnieść należy, iż to nie na sądzie pierwszej instancji, tylko na prokuratorze jako organie pełniącym funkcję oskarżyciela publicznego spoczywa ciężar dowodu w niniejszej sprawie.</p>		

Podnosząc ten zarzut skarżący całkowicie pominął to, iż w toku całego przewodu sądowego prokurator był nieobecny na rozprawie, nie złożył jakiegokolwiek wniosku dowodowego, nie wykazał się inicjatywą, na drodze której zasygnalizowałby sądowi pierwszej instancji potrzebę powołania innego biegłego. Powyższe prowadzi do wniosku, iż sam prokurator nie widział takiej konieczności w toku przewodu sądowego, a dostrzegł ją dopiero, gdy sąd rejonowy wydał niekorzystnego dla oskarżyciela publicznego rozstrzygnięcie. Już sama ta okoliczność jednoznacznie wskazuje na niezasadność zarzutu apelacji.

W ocenie sądu odwoławczego, w sprawie nie zachodziła konieczność dopuszczenia dowodu z opinii innego biegłego. Wbrew bowiem twierdzeniu skarżącego, dowód z opinii biegłego nie ma w niniejszej sprawie charakteru „kluczowego”. Sąd pierwszej instancji nie podzielił stanowiska biegłej powołanej w sprawie co do tego, że zatrzymane od oskarżonego paski zostały oznaczone podrobionym znakiem towarowym. Nie oznacza to jednak, iż w takim przypadku konieczne było dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego. To nie biegły bowiem, tylko sąd jest wyłącznie uprawniony do poczynienia ustalenia w zakresie tego, czy zatrzymane paski były oznaczone podrobionym znakiem towarowym. Legalna definicja tego terminu („znaki towarowe podrobione”) znajduje się w art. 120 ust. 3 pkt 3 ustawy Prawo własności przemysłowej i zadaniem sądu było ustalenie, czy naniesione na paski znaki zostały użyte bezprawnie, czy są znakami identycznymi lub takimi, które nie

mogą być odróżnione w zwykłych warunkach obrotu od znaków zarejestrowanych, dla towarów objętych prawem ochronnym. Zdaniem Sądu odwoławczego, ustalenie powyższej okoliczności, stanowiącej element znamion czynu zabronionego z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy Prawo własności przemysłowej, nie wymaga wiadomości specjalnych, tylko wiedzy o użytych znakach i o znakach towarowych zastrzeżonych oraz o zakresie towarów, dla których dokonano zastrzeżenia znaków. Taką wiedzę, powołana w sprawie, biegła przekazała sądowi. W zakresie jednak ustalenia, czy znaki umieszczone na paskach były identyczne, czy takie, które nie mogą być odróżnione w zwykłych warunkach obrotu od znaków zarejestrowanych uprawniony był wyłącznie sąd. Powołana w sprawie biegła wyraziła swoje stanowiska także w tym zakresie, ale nie jest rolą biegłego zastępowania sądu w dokonywaniu oceny prawnej stanu faktycznego. Gdyby przyjąć odmienne stanowisko, to prowadziłoby to do sytuacji, niemożliwej do zaakceptowania, że to nie sąd, tylko biegły rozstrzyga o podrobionym charakterze znaków towarowych. Sam więc fakt, że sąd pierwszej instancji nie podzielił stanowiska biegłej w omawianym zakresie nie rodził konieczności dopuszczenia dowodu z opinii innego biegłego. W zakresie bowiem ustalenia podrobionego charakteru znaków decyzja należała wyłącznie do sądu.

Wniosek

Wniosek o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy sądowi

zasadny

<p>pierwszej instancji do ponownego rozpoznania</p>	<p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Związłe o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wobec niezasadności zarzutu apelacji, bezzasadny jest wniosek o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.</p>		
	<p>Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść, a polegający na dowolnej analizie i ocenie opinii biegłego, zarówno pisemnej jak i ustnej uzupełniającej, objawiającej się jej nieuwzględnieniem przy ustalaniu faktów, pomimo kategoriycznych wniosków biegłej świadczącej o tym, że przedmiotowe oznaczenie towarów zawiera się w definicji znaku podrobionego zgodnie z ustawą Prawo własności przemysłowej, co doprowadziło sąd do błędnego przyjęcia, że materiał dowodowy zebrany w sprawie nie daje podstaw do przyjęcia, że oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu i w konsekwencji doprowadziło do uniewinnienia go, w sytuacji gdy prawidłowa analiza opinii biegłego, oparta na zasadach doświadczenia życiowego, daje podstawy do przyjęcia, że oskarżony swoim zachowaniem wypełnił dyspozycję czynu z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy Prawo własności przemysłowej.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny	
	<p>Zarzut prokuratora jest wewnętrznie sprzeczny. Połączono w nim bowiem zarzut dokonania błędnych ustaleń faktycznych z zarzutem błędnej oceny dowodu z opinii biegłej, przy czym w uzasadnieniu apelacji w żadnym stopniu nie wyjaśniono na czym konkretnie miał polegać błąd sądu pierwszej instancji w ustaleniu stanu faktycznego. Zauważyć nadto należy, iż prokurator nie podniósł zarzutu naruszenia art. 201 kpk, określającego przesłanki oceny dowodu z opinii biegłego.</p> <p>Podkreślenia wymaga, iż sąd pierwszej instancji dokonał prawidłowej oceny dowodu z opinii biegłej, odrzucając jej stanowisko w zakresie dokonania oceny prawnej ustalonego stanu faktycznego. W tym bowiem zakresie to nie biegła, a jedynie sąd mógł dokonać ustaleń. Całkowicie nietrafnie przy tym skarżący zarzucił sądowi, że błędnie uznał, iż biegła dokonała wykładni rozszerzającej na niekorzyść oskarżonego. Nie budzi wątpliwości, iż biegła w swojej opinii uzupełniającej wprost odwołała się do przesłanek odpowiedzialności cywilnej na gruncie art. 296 ustawy Prawo własności przemysłowej za naruszenie praw do znaku towarowego (odwołując się do znaku towarowego podobnego), co w żadnym stopniu nie może znaleźć zastosowania na gruncie odpowiedzialności o charakterze karnym na podstawie art. 305 ustawy Prawo własności przemysłowej. Podnosząc zarzut, skarżący odwołał się do stanowiska biegłej, całkowicie jednak unikając oceny tego stanowiska. Ta</p>	

ocena nie może jednak być pozytywna, biorąc pod uwagę odwołanie się przez biegłą wprost do zasad odpowiedzialności z innej gałęzi prawa. Podobieństwo znaków towarowych nie ma przy tym sprawie żadnego znaczenia skoro odpowiedzialności karnej podlega obrót towarami oznaczonymi znakami towarowymi podrobionymi, a nie podobnymi. Raz jeszcze należy podkreślić, iż to nie biegła, tylko sąd dokonuje oceny prawnej.

Zdziwienie budzą dalsze wywody skarżącego zawarte na stronach 3 i 4 uzasadnienia apelacji. Poczynione w tym miejscu cytaty stanowisk przedstawicieli doktryny oraz orzeczeń sądów nie prowadzą bowiem do żadnej, konkretnej konkluzji w odniesieniu do stanu faktycznego ustalonego w sprawie. Co więcej, prokurator nie kwestionuje ustaleń sądu co do faktów, a w szczególności co do tego, że znak towarowy (...) nie jest zastrzeżony dla pasków, a w przypadku znaku (...), żaden z pasków nie został takim znakiem oznaczony. Na paskach użyto znaku (...). Dopiero zakwestionowanie któregośkolwiek z tych ustaleń faktycznych mogłoby doprowadzić do uznania zarzut błędu w ustaleniach faktycznych za zasadny.

W ocenie Sądu odwoławczego, poczynione przez sąd rejonowy ustalenia faktyczne mogły doprowadzić wyłącznie do takiej oceny prawnej zachowania oskarżonego, jakiej dokonał sąd rejonowy.

Wniosek

	Wniosek o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
	Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
	Wobec niezasadności zarzutu apelacji, bezzasadny jest wniosek o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	Brak okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
Brak okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok Sądu Rejonowego w Piasecznie z dnia 23 listopada 2020 r. sygn. akt II K 431/19.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	

Zarzuty apelacyjne zostały przez Sąd odwoławczy uznane za bezzasadne. Sąd odwoławczy nie stwierdził uchybień podlegających uwzględnieniu z urzędu.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Nie dotyczy	
Zwięźle o powodach zmiany	
Nie dotyczy	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.	Nie dotyczy	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
Nie dotyczy		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
Nie dotyczy		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem		

szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
Nie dotyczy		
4.1.	Nie dotyczy	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
Nie dotyczy		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
Nie dotyczy		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Nie dotyczy	Nie dotyczy	
6. Koszty Procesu		

P unkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II	Sąd, na podstawie art. 636 § 1 kpk, stwierdził, iż wobec bezzasadności apelacji oskarżyciela publicznego, koszty postępowania odwoławczego ponosi Skarb Państwa.

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	

Podmiot wnoszący apelację	prokurator	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok Sądu Rejonowego w Piasecznie z dnia 23 listopada 2020 r. sygn. akt II K 431/19	
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej	

	orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana